

- 1) są w ciąży,
- 2) są obłożnie chore,
- 3) sprawują opiekę nad dziećmi (własnymi, przysposobionymi, pasierbami, obcymi wziętymi na utrzymanie i wychowanie):
 - a) w wieku do 7 lat,
 - b) w wieku od 7 do 16 lat, jeżeli sprawowanie tej opieki nie może być powierzone innej osobie,
- 4) sprawują opiekę nad osobami zaliczonymi do I grupy inwalidów albo nad osobami obłożnie chorymi, jeżeli wspólnie z tymi osobami zamieszkują, a opieki nad nimi nie można powierzyć innej osobie.

§ 2. 1. Stan ciąży, obłożną chorobę kobiety oraz obłożną chorobę osób określonych w § 1 pkt 4 stwierdza się zaświadczeniem wydanym przez lekarza zakładu społecznego służby zdrowia.

2. Sprawowanie opieki nad dziećmi w wieku do lat 7 stwierdza się na podstawie wpisów o posiadaniu dziecka, zamieszczonych w dowodzie osobistym kobiety, a w razie braku takich wpisów — na podstawie pisemnego oświadczenia zainteresowanej kobiety. Konieczność sprawowania opieki nad dziećmi w wieku od 7 do 16 lat życia lub osobami określonymi w § 1 pkt 4 zainteresowana kobieta stwierdza pisemnym oświadczeniem. Oświadczenie powinno zawierać

stwierdzenie świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania.

3. O inwalidztwie osób określonych w § 1 pkt 4 orzeka komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia w trybie przepisów o orzekaniu o inwalidztwie osób nie będących pracownikami oraz osób nie ubiegających się o zapatrzenie rentowe.

§ 3. Wpisy w dowodach osobistych oraz zaświadczenia orzeczenia i oświadczenia określone w § 2 stanowią podstawę dla wojskowego komendanta rejonowego do niepowołania danej kobiety do czynnej służby wojskowej.

§ 4. Po ustaniu warunków określonych w § 1 kobiety przeniesione do rezerwy mogą być powołane do czynnej służby wojskowej.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1960 r. w sprawie określenia przypadków, w których kobiety przeniesione do rezerwy nie mogą być powoływane na przeszkolenie wojskowe kobiet (Dz. U. Nr 7, poz. 50).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

280

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 listopada 1964 r.

o zmianie rozporządzenia w sprawie szczegółowego określenia przedmiotów opłaty skarbowej, stawek opłaty oraz zwolnień od tej opłaty.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1 i z 1964 r. Nr 41, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepis § 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia przedmiotów opłaty skarbowej, stawek opłaty oraz zwolnień od tej opłaty (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 60, poz. 298, z 1962 r. Nr 67, poz. 331 i z 1963 r. Nr 8, poz. 46) otrzymuje brzmienie:

- „§ 35. 1. Opłata skarbową od rachunków lub innych dokumentów stwierdzających sprzedaż rzeczy ruchomych przez osoby fizyczne oraz nie będące podmiotami gospodarki społecznej osoby prawne, jeżeli sprzedawcą jest osoba nie trudniąca się wytwarzaniem lub sprzedażą zbywanych rzeczy w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego — wynosi od sumy należności, gdy przedmiotem sprzedaży są:
- 1) lekarstwa oraz artykuły spożywcze z wyjątkiem napojów spirytusowych 5%,
 - 2) inne przedmioty 10%.
2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w wypadkach sprzedaży:
- 1) rzeczy używanych: odzieży, obuwia, bielizny, konfekcji, pościeli, przedmiotów osobistego użytku, gospodarstwa domowego i urządzenia mieszkania,
 - 2) używanych maszyn i innych używanych przedmiotów, stanowiących urządzenie (inventarz) przedsiębiorstw lub gospodarstw

rolnych albo służących do wykonywania zawodu,

- 3) środków transportowych,
 - 4) towarów — z wyjątkiem lekarstw — państwowym i spółdzielczym przedsiębiorstwom, upoważnionym do prowadzenia skupu i sprzedaży towarów bądź sprzedaży za pośrednictwem upoważnionych sklepów komisowych.
3. Opłata skarbową od rachunków stwierdzających bądź sprzedaż rzeczy ruchomych, bądź świadczenie usług w obrocie handlowym, wydawanych przez osoby trudniące się wytwarzaniem lub sprzedażą zbywanych rzeczy lub świadczeniem usług w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego, wynosi — jeżeli suma rachunku przekracza 100 zł 0,2%.
4. Na równi z rachunkami, o których mowa w ust. 1 i ust. 3, traktuje się pokwitowania stwierdzające otrzymanie należności za sprzedane rzeczy ruchome lub świadczone usługi.
5. Wolne są od opłaty skarbowej wymienionej w ust. 3 rachunki stwierdzające należność za wykonanie świadczeń podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń, rachunki na sumę do 100 zł oraz dowody wewnętrzne zastępujące rachunki”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.